

Саулъ да влѣзе въ нея самъ си и другаритъ Давидовы приканвахъ го да го убіе, но Давидъ не рачи нито тогазъ, нито послѣ, когато влѣзе нощемъ въ стана на Саула и намѣри и него и войската му заспали. (Царс. А. ІІ. 1.).

§. 116. *Саулъ умира.*

Филистимлянитъ пакъ подигатъ война срѣшо Евреите; и Саулъ излѣзва на срѣща имъ съ войска. Въ сраженietо падатъ тримата сынове на царть, и самъ си Саулъ раненъ, и за да не падне въ рѫцѣ на противницитъ, заповѣда на едного отъ слугытъ си да го прободе въ ребрата съ ножъ. Подиръ смъртъта на царть сичкытъ Евреи са обѣрнихъ на бѣгъ, и Филистимлянитъ въ него денъ спечелихъ голѣма побѣда. (Царс. А. II. 1.).

§. 117. *Давидъ оплаква смъртъта на Саула.*

Давидъ, като са научи за смъртъта на Саула, иролѣ горчивы сълзы и проклѣ Гелвуейскытъ горы, дѣто станж туй поразяванье; а оногози, който са похвали, че уби царть и носѣше царскытъ знакове, заповѣда да го убїжть; а на жителитъ на градътъ Йависъ показа голѣмы милости, защото погребохъ Саула и тримата му синове. (Царс. А. II. в. 1—71—).

§. 118. *Давидъ струва два голѣмы грѣха.*

Като стжпи Давидъ на прѣстолътъ направи двойно беззаконіе и много голѣмо. Той прѣобъкнѣ Вирсавія и я принуди на грѣхъ. Второ, понеже мажъ Й Урій са случи тогазъ въ войската да са біе за оте-